

بیماری های زئونوز در دانشجویان دامپزشکی: گزارش یک مورد درماتوفیتوز

محمود فمی زاغرمی^{۱*}، فیروزه کرمانی^۲، فرشاد رجبی^۱، طاهره شکوهی^۳

۱. دانشجوی دکتری دامپزشکی، دانشگاه آزاد واحد بابل، بابل، ایران

۲. دانشجوی دکتری قارچ شناسی پزشکی، مرکز تحقیقات دانشجویی دانشگاه علوم پزشکی مازندران، ساری، ایران

۳. استاد دانشگاه، گروه قارچ شناسی پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی مازندران، ساری، ایران

Mahmoudfzaghami@gmail.com

مقدمه: دامپزشکان به عنوان اولین پیش قراول شناسایی و تشخیص بیماریها، می توانند به بیماری مبتلا و خود بالقوه این بیماری های زئونوتیک را به خانواده و یا حیواناتی که مورد معاینه و مداوا قرار می دهند، انتقال دهند. این بیماری ها به عنوان یک خطر حرفه ای تمامی دامپزشکان خصوصا دانشجویان این رشته در اولین برخورد در بالین به حساب می آید. در مطالعه ای فقط ۱۶/۷٪ دانشجویان و ۶۴٪ از دامپزشکان از بیماریهای حرفه ای مطلع بودند. روش کار: در این مقاله به معرفی یک مورد درماتوفیتوز بدن در یک دانشجوی دامپزشکی در اولین جلسه حضور در درمانگاه به دنبال معاینه یک گربه به ظاهر سالم خواهیم پرداخت و بر اهمیت آگاهی دانشجویان دامپزشکی از احتمال ابتلای گربه و سگ به اشکال مخفی و غیر آشکار، اهمیت پوشش محافظتی کامل هنگام معاینه، ضد عفونی لوازم معاینه پس از هر بار استفاده و گندزدایی محل های معاینه با داروهای قارچی کش و کنترل رطوبت محیط تاکید خواهد شد. تشخیص بیماری در این فرد بر اساس علائم بالینی، آزمایش مستقیم میکروسکوپی تراش های پوست و مشاهده میسلیم های منشعب فراوان با تیغه میانی و آرتروکونیدی و جداسازی میکروسپوروم کنیس از محیط کشت قارچ شناسی صورت پذیرفت. تست حساسیت دارویی با روش A_2-M_{38} CLSI انجام شد و با توجه به حساسیت خوب به فلوکونازول (۱ $ml/\mu g$) و تربینافین (۰.۰۳۱ $ml/\mu g$) بیمار بعد از یکماه با داروی فلوکونازول (۲۰۰ $mg/200 \text{ day}$) پماد موضعی تربینافین ۱٪ یکماه بهبود یافت. بحث و نتیجه گیری: توصیه می گردد در برنامه ریزی درسی علوم دامپزشکی، دستورالعمل های ایمنی و حفاظت گنجانده شود و در ابتدای آموزش در کارآموزی، بیمارستان و کلینیک ها دانشجویان در مورد خطرات احتمالی خصوصا در گروه های با ریسک بالا (مانند افراد با اختلال سیستم ایمنی، تحت درمان داروهای ایمنونوسپرسیو، باردار)، روش های پیشگیری و کنترل آگاهی لازم داده شود. کلمات کلیدی: زئونوز، بیماری حرفه ای، درماتوفیتوز، تشخیص، درمان

آمیلوئیدوز در قوی گنگ (olor Cygnus) ارجاعی به کلینیک دانشکده دامپزشکی دانشگاه تهران: گزارش موردی

وحید کریمی^۱، امیر اصغری باغخیراتی^۲، مهدی کمیحانی^{۳*}

۱. دانشیار بهداشت و بیماری های پرندگان، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه تهران.

۲. دانشجوی دوره تخصصی بهداشت و بیماری های پرندگان، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه تهران.

۳. دانشجوی دوره عمومی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه تهران.

mehdi_komijani@ut.ac.ir

مقدمه: آمیلوئید یک ماده ی پروتئینی است که در انواع مختلف اختلالات بالینی، در بین سلول های بسیاری از بافت ها تجمع میابد. آمیلوئیدوز تیپ AA به صورت ثانویه در اثر بیماریهای عفونی مزمن به وجود می آید و وقوع آن در پرندگان آبی از جمله اردک پکنی رایج است. در این مطالعه، به بررسی آمیلوئیدوز AA در قوی گنگ ارجاعی به کلینیک دانشکده دامپزشکی دانشگاه تهران پرداخته میشود. روش کار: ۴ قطعه قو که یکی از آنان تلف شده بود به کلینیک دانشکده دامپزشکی دانشگاه تهران ارجاع داده شدند. در کالبدگشایی، علائمی از جمله پرخونی، وجود رگه های سفید رنگ در عضله قلب، بزرگی کبد و وجود نقاط سفید بر روی کلیه جلب توجه مینمود. به منظور انجام بررسی های بیشتر، نمونه های کبد، قلب و طحال به آزمایشگاه هیستوپاتولوژی منتقل شدند. بحث و نتیجه گیری: در هیستوپاتولوژی کلیه، علائم پرخونی، تجمع آمیلوئید در دیواره عروق و گلودرولها، نکرور بسیاری از سلولهای اپیتلیال توبولی کلیه و ارتشاح بینابینی سلولهای تک هسته ای مشاهده شد. نمونه قلب دارای پرخونی، خونریزی های نقطه ای و تجمع ذرات شبه آمیلوئیدی در بافت بینابینی مجاور فیبرهای پورکنژ بود. در نمونه کبد، پرخونی، ارتشاح لنفوپلاسموسیتهی در فضای باب، آمبولی های شدید بازوفیلی باکتریایی، تجمع مواد اتوزینوفیلی در دیواره عروق و بین هپاتوسیت ها (در فضاهای دیس) مشخص شد. سطح آنزیم های کبدی این قوها، پیش از تلف شدن یکی از آنان، در دوره های مختلف توسط آزمایشگاه اندازه گیری شده و آزمایشات پیشین بر بالا بودن سطح آنزیم های کبدی (آلکالین فسفاتاز: 260 L/U ، آسپاراتات آمینوترانسفراز: 450 L/U ، آلانین آمینوترانسفراز: 399 L/U) دلالت داشتند. با توجه به کالبدگشایی، نتایج هیستوپاتولوژی و بالا بودن سطح آنزیم های کبدی قوها در آزمایشات پیشین، می توان به این نتیجه رسید که به احتمال زیاد، هپاتیت مزمن عامل آمیلوئیدوز در قوها بوده است. کلمات کلیدی: آمیلوئیدوز، قو، عفونت مزمن.